

EIROPAS KOMISIJAS ATBILDES

UZ EIROPAS REVĪZIJAS PALĀTAS
ĪPAŠO ZIŅOJUMU

Eiropas Savienības intelektuālā īpašuma tiesības:
aizsardzība nav pilnīga

Saturs

KOPSAVILKUMS (I–X punkts).....	2
IEVADS (1.–12. punkts).....	3
REVĪZIJAS TVĒRUMS UN PIEEJA (13.–16. punkts).....	4
APSVĒRUMI (17.–93. punkts).....	4
SECINĀJUMI UN IETEIKUMI (94.–101. punkts).....	11
1. ieteikums. Pilnveidot un atjaunināt Eiropas Savienības IĪT tiesisko regulējumu.....	12
2. ieteikums. Novērtēt pārvaldības pasākumus un metodiku nodevu apmēru noteikšanai.....	12
3. ieteikums. Uzlabot finansēšanas, kontroles un novērtēšanas sistēmas.....	13
4. ieteikums. Uzlabot ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sistēmas.....	13
5. ieteikums. Uzlabot IĪT piemērošanas sistēmu.....	13

Šajā dokumentā ir sniegtas Eiropas Komisijas atbildes uz Eiropas Revīzijas palātas īpašā ziņojuma apsvērumiem saskaņā ar [Finanšu regulas](#) 259. pantu, un tās ir jāpublicē kopā ar īpašo ziņojumu.

KOPSAVILKUMS (I–X punkts)

Komisijas atbilde

II. ES intelektuālā īpašuma tiesiskais regulējums un tā efektīva īstenošana rada ES uzņēmumiem stimulu investēt augstas kvalitātes precēs un pakalpojumos, inovācijās, dizainparaugos un radošos risinājumos, lai uzņēmumi varētu plaši izvērst darbību visā pasaulē. Rūpniecības stratēģijā, ar kuru Komisija iepazīstināja 2020. gada martā, ir noteikti galvenie Eiropas rūpniecības pārveides virzītājspēki un turpmākās darbības, lai panāktu tādu Eiropas rūpniecības politiku, kuras pamatā ir konkurence, atvērti tirgi, pasaules līderība pētniecības un tehnoloģiju jomā, kā arī spēcīgs vienotais tirgus.

Turklāt, lai uzņemtos vadību galvenajās rūpniecības jomās, uzlabotu un atbalstītu ekonomikas atveseļošanos un noturību Covid-19 laikā, vienlaikus veicot pāreju uz zaļāku un digitālāku ekonomiku, Komisija 2020. gada novembrī pieņēma visaptverošu rīcības plānu intelektuālā īpašuma jomā (IĪ rīcības plānu). Rīcības plāna mērķis ir stiprināt ES intelektuālā īpašuma (IĪ) politiku, ļaujot uzņēmumiem gūt peļņu no saviem izgudrojumiem un jaunrades un vienlaikus panākot, ka tie kalpo arī plašākai ekonomikai un sniedz labumu sabiedrībai.

V. Komisija savā rīcības plānā ir norādījusi, ka pašreizējais ES intelektuālā īpašuma regulējums ir spēcīgs un stabils, tomēr to būtu lietderīgi modernizēt un varētu papildināt, piemēram, ar jauniem ES tiesību aktiem par ES ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm amatniecības un rūpniecības izstrādājumiem.

VI. Komisija pašlaik pārskata dizainparaugu tiesību aktus, lai tos modernizētu un vēl vairāk saskaņotu, kā arī nodrošinātu saskaņotību ar reformēto preču zīmju tiesību aktu kopumu.

Eiropas Savienības Preču zīmju regulā (Preču zīmju regula) saistībā ar neseno preču zīmju reformu jau ir noteikti kritēriji, kas jāņem vērā, nosakot ES preču zīmju nodevu apmēru (sk. Preču zīmju regulas 39. apsvērumu). Lai gan ir svarīga lielāka izmaksu segšanas pārredzamība, ir jāņem vērā arī citi faktori (piemēram, piešķirto ES mēroga intelektuālā īpašuma tiesību ekonomiskā vērtība).

Attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (ĢIN) gaidāmās reformas mērķis ir stiprināt pašreizējo sistēmu, proti, intelektuālā īpašuma tiesības saskaņā ar IĪ rīcības plānu, un efektīvi aizsargāt tradicionālo pārtikas produktu nosaukumus. Šī iniciatīva veicina kopējās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanu, jo īpaši nolūkā uzlabot ES lauksaimniecības reakciju uz sabiedrības prasībām attiecībā uz pārtiku un veselību, un tādējādi tā sniedz risinājumus Eiropas zaļajam kursam un stratēģijai “No lauka līdz galdam”.

VII. EUIPO struktūra un pārvaldība lielā mērā ir saskaņota ar 2012. gada vienoto pieeju par decentralizētajām aģentūrām (CADA).

Turklāt, pēc Komisijas domām, reformētā Preču zīmju regula (sk. īpaši 153. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu, 157. panta 4. punkta c) un e) apakšpunktu, 172. panta 9. punktu un 176. panta 1. punktu) nostiprināja pārskatatbildības sistēmu.

Tomēr Komisija izmantos paredzēto novērtējumu, pamatojoties uz Preču zīmju regulas 210. pantu, lai gūtu papildu ieskatu un izpētītu turpmākas rīcības iespējas pārskatatbildības jomā.

Gaidāmajā ĢIN reformā ir ņemts vērā 2020. gadā veikts novērtējuma atbalsta pētījums par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālajām īpatnībām. Reformas mērķis ir rast risinājumus labākai ĢIN aizsardzībai, ražotāju pilnvarošanai, procedūru saskaņošanai un vienkāršošanai un ĢIN kontroles un izpildes efektivitātes nodrošināšanai.

VIII. Direktīva par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu paredz tikai minimālu saskaņošanu un ļauj dalībvalstīm pieņemt tiesību subjektiem labvēlīgākus pasākumus. Turklāt daži direktīvas noteikumi ir fakultatīvi, un valstu tiesas var sniegt dažādas interpretācijas (direktīvā paredzētās elastības robežās). Lai identificētu iespējamās valstu atšķirības, īstenojot Direktīvu par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, Komisija ir izveidojusi jaunu ekspertu grupu rūpnieciskā īpašuma politikas jautājumos, kas citstarp paredz ieviešanas informācijas apmaiņu (Lēmums C(2022) 161, 20.01.2022.).

Komisija ir aktīvi sadarbojusies ar dalībvalstīm, lai īstenotu intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu muitas jomā. Tomēr vēl ir jāpaveic daži svarīgi darbi, no kuriem svarīgākais ir nodrošināt labāku un vienotāku muitas riska pārvaldību saistībā ar IĪT risku (sk. detalizētu atbildi 4. ieteikumā).

IX. *Pirmais ievilkums.* Komisija pieņem ieteikumu. Ar IĪ rīcības plānu Komisija ir sniegusi paziņojumu par pasākumiem, kuru mērķis ir pārskatīt un aktualizēt ES noteikumus intelektuālā īpašuma tiesību jomā.

Otrais ievilkums. Komisija piekrīt ieteikumam. *EUIPO* struktūra un pārvaldība lielā mērā ir saskaņota ar 2012. gada vienoto pieeju par decentralizētajām aģentūrām (*CADA*).

Pārskatā, kas pamatojas uz Preču zīmju regulas 210. pantu, tiks iekļauts Biroja un tā praktiskā darba ietekmes, efektivitātes un lietderības novērtējums. Komisija izmantos novērtējumu, lai gūtu papildu ieskatu un izpētītu turpmākas rīcības iespējas pārskatatbildības jomā.

Trešais ievilkums. Komisija piekrīt ieteikumam. Īstenojot IĪ rīcības plānu, Komisija nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēmas stiprināšanu, lai tā būtu iedarbīgāka, un izstrādā priekšlikumu par ES aizsardzības sistēmu amatniecības un rūpniecības (tā dēvēto nelauksaimniecisko) izstrādājumu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

Ceturtais ievilkums. Komisija piekrīt ieteikumam. Komisija paziņoja jau IĪ rīcības plānā, ka veiks nepieciešamos pasākumus nolūkā pastiprināt IĪT piemērošanu. Šajā saistībā Komisija, izmantojot (ierosināto) Digitālo pakalpojumu aktu (horizontālu regulējumu), precizē un uzlabo digitālo pakalpojumu sniedzēju — jo īpaši tiešsaistes platformu — pienākumus. Komisija arī turpina darbu, lai izveidotu tādu ES instrumentu kopumu cīņai pret viltošanu, kurā būs noteikti principi kopīgai rīcībai, sadarbībai un datu apmaiņai starp tiesību subjektiem, starpniekiem un tiesībaizsardzības iestādēm (nozarei paredzēts instruments).

Komisija pašlaik gatavo muitas IĪT riska pārvaldības stratēģiju un izvērtēs arī to, kā tiek īstenota Regula par muitas darbu IĪT piemērošanā.

IEVADS (1.–12. punkts)

Komisijas atbilde

12. Dažās dalībvalstīs muitai var arī piešķirt pilnvaras, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, lai atklātu preces, kuras jau ir laistas iekšējā tirgū un par kurām ir aizdomas, ka to realizēšana pārkāpj līt.

REVĪZIJAS TVĒRUMS UN PIEEJA (13.–16. punkts)

Komisija nesniedza atbildi.

APSVĒRUMI (17.–93. punkts)

Komisijas atbilde

17. Nesenā preču zīmju reforma jau ir ļoti būtiski panākusi vēl lielāku gan materiālo, gan (jo īpaši) procesuālo valsts preču zīmju tiesību saskaņošanu ar ES preču zīmju režīmu. Ir vispāratzīts, ka Preču zīmju direktīvas pārstrādātā redakcija atspoguļo vēlamu tiesību aktu saskaņošanas līmeni (ciktāl tas ir politiski iespējams), pienācīgi ņemot vērā arī ES subsidiaritātes pamatprincipu. Sasniegtais augstais saskaņošanas līmenis atbilst Savienības kompetencei jautājumos, kas ietilpst Singapūras Līguma par preču zīmju aizsardzību darbības jomā.

18. Komisija 2019. gada 19. un 20. martā sāka pārkāpuma tiesvedību pret Grieķiju, Franciju un Rumāniju, jo tās nebija laikus paziņojušas par saviem transponēšanas pasākumiem. Šo tiesvedību slēdza, tiklīdz saņēma paziņojumu par attiecīgajiem pasākumiem. Sākotnējais novērtējums liecina, ka daži valstu tiesību aktu noteikumi nav transponēti vai ir tikai daļēji transponēti. Komisija pašlaik izvērtē, vai tādējādi tiek pārkāpta direktīva. Jāņem vērā, ka ne visi direktīvas noteikumi ir jātransponē vai pilnībā jātransponē, lai valsts tiesību akti atbilstu direktīvai.

20. Ņemot vērā ERP apsvērumus un ieteikumus, novērtējums saskaņā ar Preču zīmju regulas 210. pantu būs pamats, kas ļaus Komisijai izvērtēt un apsvērt, vai un cik lielā mērā ir nepieciešama turpmāka rīcība.

21. Topošais novērtējums saskaņā ar Preču zīmju regulas 210. pantu būs pamats, kas ļaus Komisijai izvērtēt un apsvērt, vai un cik lielā mērā ir nepieciešama turpmāka rīcība.

22. Lai gan Birojam nav saistoši ES Finanšu regulas 70. panta noteikumi, Preču zīmju regulas 177. pants paredz, ka, ciktāl tas ir savienojams ar Biroja īpašo būtību, *EUIPO* finanšu noteikumi pamatojas uz finanšu noteikumiem, kas pieņemti attiecībā uz citām iestādēm, kuras izveidojusi Savienība; tas pats juridiskais pamats paredz, ka Budžeta komiteja pieņem finanšu noteikumus pēc apspriešanās ar Komisiju.

Turklāt *EUIPO* struktūra un pārvaldība šajā ziņā kopumā saskan ar vienoto pieeju par decentralizētajām aģentūrām.

Tomēr topošais novērtējums saskaņā ar Preču zīmju regulas 210. pantu būs pamats, kas ļaus Komisijai izvērtēt un apsvērt, vai un cik lielā mērā ir nepieciešama turpmāka rīcība.

23. Preču zīmju regulā ir noteikti katras iestādes pienākumi.

24. Valdes un Budžeta komitejas sastāvs atbilst Preču zīmju regulas 154. panta 1. punktam un 171. panta 2. punktam un lielā mērā saskan ar vienoto pieeju, kas neparedz to, ka pašfinansētu aģentūru administratīvā un budžeta pārvaldība ir jāveic divām dažādām pārvaldes institūcijām. Tā kā zināšanas par ES preču zīmju un dizainparaugu sistēmas darbību sniedz pārstāvjiem priekšrocības, pildot darba pienākumus abās struktūrās, Komisija uzskata, ka ir grūti pieprasīt, lai to sastāvs nepārklātos. Komisijai nav nekādas ietekmes uz dalībvalstu pārstāvju iecelšanu.

25. Novērtējums saskaņā ar Preču zīmju regulas 210. pantu būs pamats, kas ļaus Komisijai noteikt, vai ir jāapsver turpmāka rīcība un cik lielā mērā tā nepieciešama.

26. Komisija gatavojas pārskatīt dizainparaugu tiesību aktus, lai tos modernizētu un vēl vairāk saskaņotu, kā arī nodrošinātu saskaņotību ar reformēto preču zīmju tiesību aktu kopumu.

27. Papildinot nacionālo dizainparaugu aizsardzību, kas ir pieejama valsts līmenī un ir saskaņota ar Dizainparaugu direktīvu, ar šo regulu tiek izveidota autonoma vienota dizainparaugu aizsardzības sistēma ar vienādu iedarbību visā Savienībā, lai uzņēmumi ES varētu rīkoties un brīvi izvēlēties starp dažādām tiesībām vai apvienot dažādas tiesības atbilstīgi savām uzņēmējdarbības vajadzībām.

Komisija gatavojas pārskatīt dizainparaugu tiesību aktus, lai tos modernizētu un vēl vairāk saskaņotu, kā arī nodrošinātu saskaņotību ar reformēto preču zīmju tiesību aktu kopumu. Proti, paredzētās turpmākās saskaņošanas mērķis ir radīt vienlīdzīgākus konkurences apstākļus uzņēmumiem Eiropas Savienībā un stiprināt ES un valstu dizainparaugu sistēmu papildināmību un savietojamību.

28. Dizainparaugu reformas mērķis ir uzlabot procedūru digitalizāciju, sniedzot papildu skaidrību attiecībā uz piemēroto priekšmetu, piešķirto tiesību apjomu un to ierobežojumiem. Reforma attiecas arī uz nodevu struktūru, turpmāku procesuālo noteikumu saskaņošanu Savienības un valstu līmenī, kā arī noteikumiem par rezerves daļām.

29. Komisija gatavojas pārskatīt dizainparaugu tiesību aktus, lai tos aktualizētu un modernizētu, kā arī nodrošinātu saskaņotību ar reformēto preču zīmju tiesību aktu kopumu.

30. Dalībvalstu tiesību akti, kas nodrošina dizainparaugu aizsardzību iekšzemes mērogā, tika daļēji saskaņoti ar Direktīvu 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību (direktīva). Saskaņošana attiecas uz dizainparaugu tiesību aktu materiāltiesisko normu galvenajiem aspektiem, neaptverot procedūras.

Pamatojoties uz visaptverošu novērtējumu, Komisija gatavojas pārskatīt dizainparaugu tiesību aktus, lai tos modernizētu un vēl vairāk saskaņotu, kā arī nodrošinātu saskaņotību ar reformēto preču zīmju tiesību aktu kopumu. Lai radītu labākus konkurences apstākļus uzņēmumiem Eiropas Savienībā un stiprinātu ES un valstu dizainparaugu sistēmu savstarpējo papildināmību un sadarbību, turpmākajā saskaņošanā būtu jāizskata arī galvenie procedūru aspekti, kas iekļauti arī nesenajā preču zīmju reformā.

31. b) Valstu biroji var brīvi noteikt savas nodevas, jo tiem šajā jautājumā ir finansiāla suverenitāte. Tādēļ ir ļoti ierobežotas iespējas noteikt (obligātus) kopējus principus nodevu struktūrām, kā to skaidri parādīja arī nesenā preču zīmju reforma.

33. Ņemot vērā to, ka visiem dizainparaugu autoriem un uzņēmumiem visā ES ir pieejama aizsardzība, ko nodrošina neregistrēts Kopienas dizainparaugs, nav nepieciešama paralēla neregistrēta dizainparauga aizsardzība valsts līmenī.

37. Saistībā ar Preču zīmju regulas reformu 2016. gadā tika ieviests mehānisms, kura mērķis ir novērst ievērojama pārpalikuma uzkrāšanos (172. panta 8. punkts). Tomēr pretēji Komisijas priekšlikumam, kas nav guvis likumdevēju atbalstu, šis mehānisms neīsteno principu par jebkāda būtiska strukturālā pārpalikuma automātisku pārskaitīšanu uz ES budžetu (kā galējo līdzekli), kas Komisijas skatījumā būtu bijis saskaņā ar *EUIPO* dibināšanas regulu un vispārējiem pareizas budžeta pārvaldības principiem.

Komisija arī paskaidroja, ka nesenā preču zīmju reforma ieviesa Preču zīmju regulā kritērijus, kas jāņem vērā, nosakot ES preču zīmju nodevu apmēru (sk. Preču zīmju regulas 39. apsvērumu). Izmaksu segumu var uzskatīt tikai par vienu no faktoriem, lai noteiktu nodevas par ekskluzīviem ES mēroga IĪT nosaukumiem. Lai gan ir saprotams, ka ir svarīga lielāka izmaksu segšanas pārredzamība, lai varētu novērtēt *EUIPO* pamatdarbību efektivitāti, ir jāņem vērā arī citi faktori (piemēram, piešķirto intelektuālā īpašuma tiesību ekonomiskā vērtība). Faktiski, ņemot vērā, ka “*EUIPO* maksājamo nodevu apmēram ir būtiska nozīme ES preču zīmju sistēmas darbībā un tās komplementārās attiecības saistībā ar valstu preču zīmju sistēmām”, abi likumdevēji uzskatīja, ka ir lietderīgi izskatīt nodevu apmērus Preču zīmju regulas pamatdokumentā.

38. Komisija un *EUIPO* 2022. gada 10. janvārī izveidoja jaunu Mazo un vidējo uzņēmumu intelektuālā īpašuma tiesību fondu (MVU IĪ fonds), kura budžets laikposmam no 2022. gada līdz 2024. gadam ir 47 miljoni EUR. *EUIPO* ieguldījums būs 45 miljoni EUR no pārpalikuma. Komisija un *EUIPO* pēta arī citus finanšu instrumentus, lai MVU intelektuālā īpašuma fondā iemaksātu vēl lielāku summu no 2023. gada pārpalikuma.

39. Lai nodrošinātu preču zīmju sistēmu līdzsvarotu un harmonisku līdzāspastāvēšanu Eiropas Savienībā, attiecīgajam nodevu apmēram ir jāatspoguļo saistīto īpašumtiesību ekonomiskā nozīme, tādēļ tam vajadzētu būt tādām, kas nemudinātu lietotājus iegūt preču zīmju tiesības, kuras pārsniedz to faktisko interešu loku, proti, bez nodoma un iespējas šīs tiesības izmantot visā ES.

40. Pārskatot ES preču zīmju nodevu struktūru un apmēru, Komisija uzskatīja, ka *EUIPO* budžets ir jālīdzsvaro, tostarp nodrošinot Biroja pakalpojumu sniegšanas izmaksu segšanu, kā arī apsvēra vidējo valsts līmenī maksājamo nodevu apmēru par iekšzemes preču zīmju aizsardzību.

41. Kā likumdevējs ir skaidri atzinis nesenajā preču zīmju reformā, pareizas finanšu pārvaldības interesēs būtu jāizvairās no tā, ka *EUIPO* uzkrāj ievērojamu budžeta pārpalikumu (sk. Preču zīmju regulas 38. apsvērumu).

Tāpēc, reformējot Preču zīmju regulu, tika veikti vairāki grozījumi, lai samazinātu pārpalikumu rašanās iespēju nākotnē.

Nesenajā preču zīmju reformā tika noteikti kritēriji, kas jāņem vērā, nosakot ES preču zīmju nodevu apmēru (sk. Preču zīmju regulas 39. apsvērumu).

Iepriekš veiktajā Maksa Planka institūta pētījumā ir konstatēts, ka jautājumā par nodevu apmēru likumdevējam faktiski ir būtiska rīcības brīvība un tas var ņemt vērā dažādas leģitīmas intereses.

Kaut arī 2005. un 2009. gadā jau tika ievērojami samazinātas ES preču zīmju nodevas, tomēr 2015. gada Preču zīmju regulas reforma izraisīja vēl vienu būtisku samazinājumu, kā rezultātā ES preču zīmju aizsardzība, kas aptver 27 dalībvalstu teritoriju, kļuva ļoti pievilcīga un konkurētspējīga izmaksu ziņā (850 EUR par vienu ES preču zīmes pieteikumu).

42. Kā likumdevējs ir noteicis Preču zīmju regulā (36. apsvērums), ES preču zīmju sistēmas izveidošana ir radījusi dalībvalstu centrālajiem rūpnieciskā īpašuma birojiem un citām iestādēm lielāku finansiālo slogu. Tāpēc tika uzskatīts par lietderīgu nodrošināt, lai *EUIPO* daļēji kompensētu izmaksas, kas dalībvalstīm ir radušās saistībā ar savu devumu ES preču zīmju sistēmas raitas darbības nodrošināšanā, neradot Birojam budžeta deficītu.

Kopēja atbilde uz 43. un 44. punktu. Izmaksu kompensēšanas režīmu likumdevējs noteica Preču zīmju regulas 172. panta 4.–7. punktā. Likumdevējs uzskatīja 172. panta 5. punktā noteiktos GDR par taisnīgiem, vienlīdzīgiem un atbilstīgiem. Dalībvalstis izmanto kompensācijas summas saskaņā ar valsts finanšu suverenitāti.

Tomēr topošais novērtējums saskaņā ar Preču zīmju regulas 210. pantu būs pamats, kas ļaus Komisijai izvērtēt un apsvērt, vai un cik lielā mērā ir nepieciešama turpmāka rīcība.

45. Kā izriet no Preču zīmju regulas 172. panta 4. punkta formulējuma, šā punkta a)–d) apakšpunktā noteiktos GDR likumdevējs uzskata par “taisnīgiem, vienlīdzīgiem un atbilstīgiem rādītājiem”. Turklāt, izveidojot un izstrādājot kompensācijas mehānismu saskaņā ar 172. pantu, bija jāņem vērā dalībvalstu finansiālā suverenitāte, kas atspoguļo to, ka tikai daļa dalībvalstu centrālo rūpnieciskā īpašuma biroju ir finansiāli neatkarīgi no valsts kopbudžeta.

Atbilde uz 2. izcēlumu. GDR novērtējums kompensācijas summu sadalei nav konkrēts, izmērāms, sasniedzams, reālistisks un ar noteiktu termiņu

(1) Likumdevējs uzskatīja, ka ES preču zīmju pieteikumu skaits katrā dalībvalstī ir atbilstīgs, jo tas atspoguļo dalībvalstu centrālo rūpnieciskā īpašuma biroju “sasniegumus” attiecībā uz plašākas ES preču zīmju aizsardzības veicināšanu, nodrošinot informāciju, kas minēta Preču zīmju regulas 172. panta 4. punkta b) apakšpunktā.

(2) Likumdevējs uzskatīja, ka valsts preču zīmju pieteikumu skaits katrā dalībvalstī korelē ar ES preču zīmju sistēmas radītajām izmaksām, jovairāku dalībvalstu centrālo rūpnieciskā īpašuma biroju valsts preču zīmju tiesību akti uzliek šiem birojiem pienākumu *ex officio* pārbaudīt, vai ir relatīvs atteikuma pamatojums, kas izpaužas kā pretrunīgas agrākās tiesības, tostarp agrāki ES preču zīmju pieteikumi un reģistrācijas.

(3) Likumdevējs uzskatīja, ka gadā iesniegto lietu skaits katras dalībvalsts izraudzītajās ES preču zīmju tiesās ir atbilstīgs, jo tas atspoguļo valsts iestāžu izdevumus, kas saistīti ar ES preču zīmju izpildes veicināšanu, kā minēts Preču zīmju regulas 172. panta 4. punkta c) apakšpunktā.

(4) Likumdevējs uzskatīja, ka tie iebildumi un pieteikumi par spēkā neesības atzīšanu, kurus iesniedza ES preču zīmju īpašnieki visās dalībvalstīs, kopskaitā bija atbilstīgi, jo tie atspoguļo

papildu izmaksas, kas radušās dalībvalstu centrālajiem rūpnieciskā īpašuma birojiem saistībā ar dalībvalstu devumu ES preču zīmju sistēmas raitas darbības nodrošināšanā.

47. Gaidāmās ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu (ĢIN) reformas mērķis ir aptvert visu to preču klāstu, kas uzskaitītas Kombinētās nomenklatūras 1.–23. nodaļā, tostarp tās, kas noteiktas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2658/87.

Komisijas mērķis ir 2022. gada otrajā ceturksnī sagatavot priekšlikumu par ES mēroga aizsardzības sistēmas ieviešanu amatniecības un rūpniecības (nelauksaimniecisko) izstrādājumu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

51. Prasība par to, lai profesionāliem pārstāvjiem būtu tiesības pārstāvēt fiziskas vai juridiskas personas preču zīmju vai dizainparaugu lietās dalībvalsts centrālajā rūpnieciskā īpašuma birojā saskaņā ar Preču zīmju regulas 120. panta 2. punkta c) apakšpunktu un Kopienas dizainparaugu regulas 78. panta 4. punkta c) apakšpunktu, ir radusies tādēļ, ka dalībvalstīs nav vienota, skaidri noteikta profesijas definējuma.

54. Preču zīmju regulas 152. pantā tika noteikts īpašs regulējums attiecībā uz *EUIPO* (pildot atbilstīgo uzdevumu saskaņā ar Preču zīmju regulas 151. panta 1. punkta c) apakšpunktu), lai veicinātu prakses un rīku konverģenci preču zīmju un dizainparaugu jomā sadarbībā ar centrālajiem lī birojiem dalībvalstīs.

55. Turklāt saskaņā ar Preču zīmju regulas 152. panta 5. punktu *EUIPO* finansiālais atbalsts attiecīgiem sadarbības projektiem nepārsniedz 15 % no *EUIPO* gada ieņēmumiem.

62. Gaidāmās ĢIN reformas mērķis ir saskaņot procedūras visās esošajās ĢIN nozarēs, tostarp attiecībā uz obligātu ES *eAmbrosia* izmantošanu visiem pieteikumiem.

65. Komisija ir informēta par ĢIN pieteikumu apstiprināšanas kavējumiem vairāku faktoru dēļ, kurus identificēja ERP. Komisija plāno risināt šo jautājumu gaidāmajā ĢIN reformā, lai uzlabotu vispārējo atbildību un ĢIN pieteikumu savlaicīgu apstrādi.

Komisijas kopējā atbilde uz 66. un 67. punktu. Sekundāros tiesību aktos vīna un stipro alkoholisko dzērienu nozarē¹ ir izklāstīti atsevišķi sīki izstrādāti noteikumi par ĢIN izpildi, kas attiecas uz konkrētu nozaru specifiku. Gaidāmajā ĢIN reformā Komisija plāno veidot ĢIN kontroli un izpildi efektīvāku, standartizētāku un tādu, kas atbilst konkrētām ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vajadzībām.

1 Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/34, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 piemēro attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un tradicionālo apzīmējumu aizsardzības pieteikumiem vīna nozarē, iebilduma procedūru, grozījumiem produktu specifikācijās, aizsargāto nosaukumu reģistru, aizsardzības anulēšanu un simbolu izmantošanu un kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz pienācīgu pārbaužu sistēmu, 17.10.2018.

Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/1236, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/787 piemērojama attiecībā uz stipro alkoholisko dzērienu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrācijas pieteikumiem, iebildumu procedūru, produkta specifikācijas grozījumiem, reģistrācijas anulēšanu, simbola izmantošanu un kontroli, 12.5.2021.

68. Regula (ES) 2017/625 stājās spēkā 2019. gada 14. decembrī. Regula 2019. gadā un 2020. gadā tika papildināta ar vairākiem deleģētiem un īstenošanas aktiem, kuros precizēta informācija par visiem lauksaimniecības un pārtikas ķēdes aspektiem, uz ko attiecas regula. Pirmajos programmas “Labāka apmācība nekaitīgai pārtikai” semināros 2020. un 2021. gadā (ar dažiem pārtraukumiem Covid-19 pandēmijas dēļ) galvenā uzmanība tika pievērsta zināšanu izplatīšanai par regulas jaunajiem horizontālajiem aspektiem.

71. Komisija piekrīt, ka Savienībā ir jāizveido stabils ES IĪT piemērošanas regulējums, lai apmierinātu šīs vajadzības.

72. Direktīvai par IĪT piemērošanu ir izdevies tuvināt valstu tiesību aktus par IĪT piemērošanu². Direktīva paredz tikai minimālu saskaņošanu un ļauj dalībvalstīm pieņemt tiesību subjektiem labvēlīgākus pasākumus. Turklāt daži direktīvas noteikumi ir fakultatīvi, un valstu tiesas var sniegt dažādas interpretācijas (direktīvā paredzētās elastības robežās).

2017. gada norādījumu par dažiem aspektiem saistībā Direktīvu par IĪT piemērošanu³ mērķis bija veicināt konsekventāku un efektīvāku interpretāciju un piemērošanu, un tie patiešām ir uzlabojuši līdzvērtīgus konkurences apstākļus.

73. Kā norādīts IĪ rīcības plānā, Komisija turpina cieši uzraudzīt, kā tiek izpildīta Direktīva par IĪT piemērošanu, lai nodrošinātu efektīvus un līdzsvarotus tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Komisija sadarbojas ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, lai īstenotu Komisijas 2017. gada norādījumus. Turklāt Komisija plāno veikt novērošanas pētījumu par to, kā tiek izpildīta Direktīva par IĪT piemērošanu.

74. Jāatzīmē, ka Direktīva par IĪT piemērošanu atšķirībā no E-komercijas direktīvas un priekšlikuma par Digitālo pakalpojumu aktu neparedz būtiskus noteikumus par pārkāpēju/starpnieku atbildību vai atbrīvojumiem no tās. Direktīva par IĪT piemērošanu saskaņo administratīvās un civilās procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tādēļ tai ir būtiski atšķirīgs regulējuma mērķis.

(Ierosinātajā) Digitālo pakalpojumu aktā dažādu tiešsaistes starpnieku pakalpojumu sniedzēju pienākumi ir saistīti ar to lomu, lielumu un ietekmi tiešsaistes ekosistēmā. Atsevišķi materiālie pienākumi attiecas tikai uz ļoti lielām tiešsaistes platformām, kuras to sasniedzamības dēļ ir ieguvušas centrālu, sistēmisku nozīmi sabiedrisko diskusiju un ekonomisko darījumu veicināšanā.

Komisija plāno veikt novērošanas pētījumu par to, kā tiek izpildīta Direktīva par IĪT piemērošanu.

78. Komisija atzīst, ka Regulā (ES) 608/2013 nav definētas “nekomerciālas preces”, tādējādi atstājot šā termina interpretāciju dalībvalstu ziņā. IĪ materiālo tiesību normas par preču zīmēm noteic, ka pārkāpums ir iespējams tikai tad, ja aizsargātā zīme tiek izmantota komercdarbībā, tādējādi tās neattiecas uz precēm, kas atrodas ceļotāju personīgajā bagāžā, ja tās ir paredzētas tikai privātai nekomerciālai lietošanai. IĪ materiālo tiesību normās nav plašākas interpretācijas par

2 SWD(2017) 431 final, Komisijas dienestu darba dokuments, novērtējums, pavaddokuments, COM(2017) 708 final, Komisijas paziņojums “Norādījumi par dažiem aspektiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu”, 29.11.2017.

3 COM(2017) 708 final, Komisijas paziņojums “Norādījumi par dažiem aspektiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu”, 29.11.2017.

to, ko nozīmē jēdziens “izmantošana komercdarbībā”, kā arī starptautiskā līmenī nav noteikts, ko var uzskatīt par nekomerciālu izmantošanu.

Tomēr dalībvalstis nav ziņojušas nedz par īpašām grūtībām, interpretējot jēdzienu “nekomerciāla izmantošana” attiecībā uz precēm, kas atrodas personīgajā bagāžā, nedz arī par minētā regulas panta īstenošanu.

79. Komisija atzīst, ka pašlaik nav oficiālas ES IĪT riska pārvaldības sistēmas vai kontroles stratēģijas. Tomēr riska informācija jau tiek kopīgota saskaņā ar kopēju riska pārvaldības sistēmu.

Komisija piekrīt, ka var uzlabot muitas veikto IĪT piemērošanas pasākumu riska pārvaldības un kontroles stratēģiju. ES muitas 2018.–2022. gada rīcības plānā par IĪT pārkāpumu apkarošanu jau ir ietverta konkrēta rīcība, kuras mērķis ir stiprināt IĪT riska pārvaldību. Šajā kontekstā Komisija ir sākusi izstrādāt kontroles stratēģiju, kam pamatā ir kopēja riska pārvaldība.

81. Komisija piekrīt, ka, ņemot vērā e-komercijas apjoma pieaugumu, Regulā (ES) Nr. 608/2013 sniegtā mazo sūtījumu definīcija ir pārāk ierobežojoša. Tāpēc Komisija apsver iespēju pārskatīt mazo sūtījumu procedūras robežvērtības (vispirms, izmantojot deleģēto aktu, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. 608/2013). Tādā gadījumā katrā aizturēšanas reizē, kas veikta saskaņā ar mazo sūtījumu procedūru, varētu iznīcināt lielāku preču daudzumu.

82. Komisija atzīst, ka viena dalībvalsts izmanto īpašu konfiskācijas procedūru, nevis Regulā (ES) Nr. 608/2013 noteikto mazo sūtījumu procedūru. Tomēr tā ir pielīdzināma kriminālprocesam, pamatojoties arī uz attiecīgā valsts muitas kodeksa noteikto darījuma pilnvaru, un tāpēc tā ir raksturīga valsts kompetencēm, kas muitasi piešķirtas šajās dalībvalstīs. Ja šī kompetence tiktu piešķirta visām muitas iestādēm Savienības līmenī, varētu izskatīt iespēju visās dalībvalstīs izmantot līdzīgu procedūru.

83. Komisija atzīst, ka Regula (ES) Nr. 608/2013 valsts muitas iestādēm piedāvā izvēles iespēju — pieprasīt vai nepieprasīt tiesību subjektam atlīdzināt izmaksas, kas radušās saistībā ar to preču aizturēšanu un iznīcināšanu, par kurām ir aizdomas, ka to realizēšana pārkāpj IĪT. Komisija uzskata, ka visefektīvākās pieejas izvēle ir dalībvalstu kompetencē.

84. Komisija piekrīt, ka ne vienmēr visās dalībvalstīs ir pieejamas iznīcināšanas iekārtas noteiktu preču iznīcināšanai, taču Regula (ES) Nr. 608/2013 (25. panta 2. punkts) paredz iespēju preces iznīcināt citās dalībvalstīs.

Komisija atzīst, ka Amerikas Savienotajās Valstīs iznīcināšanas un uzglabāšanas budžetu veido finansējums, kas gūts no pārkāpējiem piespriestajiem naudas sodiem: ar viltotu preču uzglabāšanu un iznīcināšanu saistītās izmaksas tiek apmaksātas ar Valsts kases Atsavināšanas fonda departamenta starpniecību. Dažos gadījumos citas personas, piemēram, kurjerpasts, ir piekritušas uzņemties atbildību par izmaksām, kas saistītas ar tādu preču iznīcināšanu, par kurām ir aizdomas, ka tās ir viltotas. Šādas sistēmas ieviešana Eiropas Savienībā prasītu noteikt ne tikai ES mēroga naudas sodus par tirdzniecību ar precēm, ar kurām tiek pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, bet arī tādus specifiskus aspektus kā aktīvu konfiskācija saskaņā ar ASV sistēmu. Lai varētu ES līmenī ieviest salīdzināmu sistēmu, būtu jāveic iepriekšējs novērtējums.

87. Attiecībā uz IĪ materiālajām tiesībām Komisija divas reizes — 2003. un 2005. gadā — ierosināja saskaņot IĪ materiālās krimināltiesības, taču netika panākta vienošanās par formulējumu. Padomes 2021. gada 18. jūnija secinājumos par intelektuālā īpašuma tiesībām Padome uzskatīja,

ka "ir jānudina apsvērt to, kā novērst un apkarot intelektuālā īpašuma tiesību kriminālpārkāpumus (...) un to saistību ar starptautisko ekonomisko un finanšu noziedzību (...), tostarp iespējamo vajadzību veikt izvērtējumu par pašreizējām juridiskajām atšķirībām dalībvalstu krimināltiesību sistēmās, iespējamiem trūkumiem krimināltiesību un kriminālvajāšanas jomā un par juridiskiem un praktiskiem šķēršļiem pārrobežu sadarbībai Eiropas Savienībā".

Komisija pašlaik ar dalībvalstīm apspriež muitas sankcijas, ko valstu muitas tiesību akti paredz gadījumā, ja preču turētājs vai deklarētājs neievēro muitas tiesību aktus.

88. Komisija atzīst, ka dalībvalstis izmanto atšķirīgu praksi, lai ziņotu par aizturēšanu sistēmā *COPIS* (ES mēroga Viltotības un pirātisma apkarošanas informācijas sistēma) (atšķirīgi termiņi). Tā kā *COPIS* tiek izmantota kā datubāze statistikas nolūkiem, šai atšķirībai nav nekādas ietekmes uz riska pārvaldību. Tomēr Komisija saprot, ka vienotāka pieeja būtu lietderīga, lai sagatavotu ziņojumus ES līmenī. Tāpēc Komisija turpinās veltīt centienus tam, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis ievēro vienotu termiņu ziņojumu iesniegšanai. To var risināt arī saistībā ar Regulas (ES) Nr. 608/2013 īstenošanas izvērtējumu.

89. Komisija piekrīt ERP apsvērumam, ka dalībvalstis pilnībā neizmanto priekšrocības, ko sniedz kopīga saskarne starp *COPIS* un *AFIS* (*OLAF* Krāpšanas apkarošanas informācijas sistēma).

90. Komisija turpina centienus iekļaut divpusējos tirdzniecības nolīgumos, kurus tā slēdz Savienības vārdā, noteikumus par savstarpēju administratīvo palīdzību, kas dod iespēju apmainīties ar informāciju.

92. a) Komisija pauda tādu pašu apsvērumu kā ERP. Jautājums par muitas intervences sliekšņiem tiks izskatīts Regulas (ES) Nr. 608/2013 īstenošanas izvērtējumā.

b) Komisija piekrīt, ka tas neatbilst Regulas (ES) Nr. 608/2013 prasībām. Komisija plāno uzsvērt dalībvalstu pienākumus atbalsta vizīšu pašreizējā kārtā attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 608/2013 īstenošanu 27 dalībvalstīs un saistībā ar IĪT nodaļas muitas ekspertu grupu.

c) Komisija ar nožēlu atzīmē, ka dažas dalībvalstis neievada datus sistēmā *CIS+*.

d) Skatīt Komisijas atbildi uz 88. punktu.

93. Komisija pašlaik gatavo kontroles stratēģiju, kuras pamatā ir intelektuālā īpašuma tiesību riska pārvaldība, kam būtu jāveicina muitas kontroles uzlabošana visās dalībvalstīs.

SECINĀJUMI UN IETEIKUMI (94.–101. punkts)

Komisijas atbilde

95. Komisija gatavojas pārskatīt dizainparaugu tiesību aktus, lai tos modernizētu un vēl vairāk saskaņotu. Lai radītu labākus konkurences apstākļus uzņēmumiem Eiropas Savienībā un stiprinātu ES un valstu dizainparaugu sistēmu savstarpējo papildināmību un sadarbību, turpmākajā saskaņošanā būtu jāizskata arī galvenie procedūru aspekti, kas iekļauti arī nesenoja preču zīmju reformā.

Komisija arī izstrādā priekšlikumu par ES aizsardzības sistēmu amatniecības un rūpniecības (tā dēvēto nelauksaimniecisko) izstrādājumu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

96. Komisija plāno izvērtēt Regulu (ES) Nr. 608/2013, kurā tā citstarp novērtēs nepieciešamību pārskatīt dažus regulas elementus, piemēram, mazo sūtījumu definīciju un intervences sliekšņu ieviešanu attiecībā uz muitas darbu IĪT piemērošanā. Turklāt Komisija pašlaik gatavo IĪT riska stratēģiju.

1. ieteikums. Pilnveidot un atjaunināt Eiropas Savienības IĪT tiesisko regulējumu

a) Komisija piekrīt ieteikumiem. Komisijas mērķis ir 2022. gada otrajā ceturksnī sagatavot priekšlikumu par ES mēroga aizsardzības sistēmas ieviešanu amatniecības un rūpniecības (nelauksaimniecisko) izstrādājumu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Tomēr Komisija šajā posmā nevar uzņemties saistības par turpmāko tiesību aktu priekšlikumu saturu.

b) Komisija piekrīt ieteikumam. Gaidāmās ES dizainparaugu aizsardzības tiesību aktu pārskatīšanas mērķis ir saskaņot dizainparauga tiesību apjomu ar ES preču zīmju reformu, lai to attiecinātu arī uz viltotām dizaina precēm, kuras ved tranzītā caur ES. Tomēr Komisija šajā posmā nevar uzņemties saistības par turpmāko tiesību aktu priekšlikumu saturu.

Komisija piekrīt ieteikumam par intervences sliekšņa ieviešanu attiecībā uz muitas darbu IĪT piemērošanā. Tas tiks izskatīts Regulas (ES) Nr. 608/2013 izvērtējumā, paredzot apspriešanos ar privātajām ieinteresētajām personām, uz kurām galu galā visvairāk attiecas šādu robežvērtību noteikšana.

Komisija piekrīt ieteikumam par mazo sūtījumu definīcijas paplašināšanu. Tā kā ir ievērojami pieaudzis pasta un kurjerpasta sūtījumu skaits, var būt nepieciešams pielāgot definīciju, lai veicinātu efektīvu muitas kontroles izpildi. Komisija vispirms apsver iespēju pārskatīt mazo sūtījumu procedūras robežvērtības (ierosinot deleģēto aktu, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. 608/2013). Regulas (ES) Nr. 608/2013 izvērtējumā tiks aplūkots arī tas, vai ir nepieciešams padziļināti pārskatīt mazo sūtījumu definīciju.

97. Komisija atsaucas uz savu atbildi uz 37. un 42. punktu.

2. ieteikums. Novērtēt pārvaldības pasākumus un metodiku nodevu apmēru noteikšanai

Komisija piekrīt ieteikumam.

EUIPO struktūra un pārvaldība lielā mērā ir saskaņota ar 2012. gada vienoto pieeju par decentralizētajām aģentūrām (*CADA*).

Pārskatā, kas pamatojas uz Preču zīmju regulas 210. pantu, tiks iekļauts Biroja un tā praktiskā darba ietekmes, efektivitātes un lietderības novērtējums. Komisija izmantos novērtējumu, lai gūtu papildu ieskatu un izpētītu turpmākas rīcības iespējas pārskatatbildības jomā.

99. Paredzētajā novērtējumā, pamatojoties uz Preču zīmju regulas 210. pantu, tiks pārskatīts tiesiskais regulējums sadarbībai starp Biroju un dalībvalstu rūpnieciskā īpašuma birojiem.

3. ieteikums. Uzlabot finansēšanas, kontroles un novērtēšanas sistēmas

Komisija ņem vērā to, ka šis ieteikums ir adresēts *EUIPO*.

100. Gaidāmajā ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu (ĢIN) reformā Komisija plāno pievērsties vairākiem būtiskiem ĢIN sistēmas funkcionēšanas elementiem, piemēram, ĢIN aizsardzībai, arī internetā, ražotāju pilnvarošanai, procedūru saskaņošanai un vienkāršošanai, lai uzlabotu vispārējo atbildību un ĢIN pieteikumu savlaicīgu apstrādi, un ĢIN kontroles un izpildes efektivitātes uzlabošanai.

4. ieteikums. Uzlabot ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu sistēmas

Komisija piekrīt ieteikumam.

101. Komisija piekrīt, ka Savienībā ir jāizveido stabils ES IĪT piemērošanas regulējums.

ES IĪT piemērošanas regulējums attiecas ne tikai uz Komisiju, bet arī uz dalībvalstīm. Dalībvalstīm vajadzētu ne tikai sniegt iespēju aizturēt preces, par kurām ir aizdomas, ka tās ir viltotas, bet arī būtu jāizvērtē iespēja piešķirt dalībvalstīm kompetenci iznīcināt preces, par kurām pašām dalībvalstīm ir aizdomas, ka tās ir viltotas.

Ne vienmēr visās dalībvalstīs ir pieejamas iznīcināšanas iekārtas noteiktu preču iznīcināšanai, taču Regula (ES) Nr. 608/2013 (25. panta 2. punkts) paredz iespēju preces iznīcināt citās dalībvalstīs.

Varētu atkārtoti izvērtēt jautājumu par pienākumiem un atbildību attiecībā uz preču aizturēšanu un iznīcināšanu.

5. ieteikums. Uzlabot IĪT piemērošanas sistēmu

a) Komisija piekrīt ieteikumam. Komisija pašlaik gatavo šādu stratēģiju, kurai vajadzētu ietilpt jaunajā muitas riska pārvaldības stratēģijā.

b) Komisija piekrīt ieteikumam labāk uzraudzīt Direktīvu par IĪT piemērošanu.

Līdztekus plānotajam novērošanas pētījumam par to, kā tiek izpildīta Direktīva par IĪT piemērošanu un kādu ieguldījumu sniedz ES instrumentu kopums cīņai pret viltošanu, Komisija turpina cieši uzraudzīt to, kā tiek izpildīta Direktīva par IĪT piemērošanu, lai nodrošinātu efektīvus un līdzsvarotus tiesiskās aizsardzības līdzekļus pēc Direktīvas par IĪT piemērošanu darbības novērtējuma publicēšanas 2017. gadā. Komisija sadarbojas ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, lai labāk uzraudzītu Direktīvu par IĪT piemērošanu un īstenotu Komisijas norādījumus, piemēram, nolūkā panākt, ka priekšraksti tiek piemēroti vienādi un efektīvi visās dalībvalstīs, ja ir izpildīti visi nosacījumi.

Komisija un *EUIPO* Novērošanas centrs izpētīs iespēju izstrādāt mērķtiecīgāku uzraudzību Direktīvai par IĪT piemērošanu, kas ir piesaistīta valstu tiesu praksei, pamatojoties uz *EUIPO eSearch* judikatūru datubāzi.

Komisija piekrīt ieteikumam par to, ka dalībvalstīs ir labāk jāuzrauga muitas kontroles izpilde. Komisija to jau ir daļēji īstenojusi, veicot atbalsta vizītes pašreizējā kārtā attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 608/2013 īstenošanu 27 dalībvalstīs, ko pabeigs 2022. gadā. Pamatojoties uz rezultātiem, Komisija var paredzēt atsevišķu dalībvalstu turpmāku uzraudzību, ko varētu pabeigt pēc 2023. gada beigām.

c) Komisija piekrīt ieteikumam. Komisija jau ir pieprasījusi dalībvalstīm noteiktā termiņā ziņot savus aizturēšanas datus *COPIS* datubāzē (saistībā ar IĪT nodaļas muitas ekspertu grupu). Tas tiks izskatīts arī Regulas (ES) Nr. 608/2013 novērtējumā, lai noteiktu, vai šī standartizācija ir jāatspoguļo tiesību aktos.